

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177
PODUREDNIŠTVO:
34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija . . . Lir 8.000
Letna inozemstvo . . . » 13.000
Letna inozemstvo, USA dol. 15
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXIX. - Štev. 26 (1459)

Gorica - četrtek, 30. junija 1977 - Trst

Posamezna številka Lir 200

Ob 60-letnici Majniške deklaracije Problemi furlanske Cerkve in obnova dežele



Dr. Janez Evangelist Krek, glavni pobudnik in tvorec Majniške deklaracije

Val nacionalnih in liberalnih revolucij je že od leta 1815 zajemal Evropo. V marčni revoluciji 1848 pa je zajel tudi Avstrijo, katero je dolgo let dušil Metternichov absolutizem. S tem letom je bila odprta politična pot tudi »nezgodovinskemu« slovenskemu narodu. Slovenski kmet je v pomlad narodov dosegel le osvoboditev od graščine, meščani, zlasti pa izobraženci pa so prevzeli politično vodstvo in iskanje novih obzorij.

V maju 1848 je delo dunajskih »Slovenjanov« za zedinjenje Slovenije doseglo široke ljudske sloje. Naenkrat toliko priložnosti: nova ustava, lasten politični program, narodne pravice, socialna reforma... Kar preveč za narod, ki se svojega lastnega jaza še ni zavedal.

PRVI VSESLOVENSKI POLITIČNI PROGRAM

Bolj kot Slovenci v domovini so razumeli pomen časa Slovenci na Dunaju in v Gradcu. Zato se prvi predlogi in zahteve po zedinjenju Sloveniji niso rodili v središču Slovenije, v Ljubljani, temveč so tja prišli iz slovenske Koroške in slovenskih krogov v nemških mestih.

Prvi se je oglašil koroški rodoljub Matija Majar Ziljski in v Novicah objavil zahtevo... »da vsak narod v svoji deželi živi, kakor se mu ljubi in mu je drago, kajti noben narod naj ne gospoduje drugemu...«, da boje nam svobodno, da moremo v Sloveniji, kadarkoli hočemo in kakorkoli hočemo, po malim v šole in kanclije vpeljati naš slovenski jezik...«

Stirinskih deset dunajskih Slovencev pa je naslovilo javnosti zahtevo po zedinjenju z vsemi slovenskimi brati v pismu in jeziku, ker le tako se morejo Slovenci razvijati in postati močan ud v vencu kronovin avstrijskega cesarstva. Krog dunajskih Slovencev je 20. aprila 1848 ustanovil društvo »Slovenija« in istega dne izdal svoj program, ki v prvi točki zahteva, »da politično razkrojeni narod Slovencev na Kranjskim, Stajerskim, Primorskim in Koroškim kakor en narod se tudi v eno kraljestvo, z imenom Slovenija sklene, in delma za se svoj zbor.«

To je bil prvi vseslovenski politični program, ki je zajel vse Slovence vseh pokrajin. Ta program je bil prvi osnutek »magna chartae«, na katere uresničitev še čakamo. Zedinjena Slovenija je postala cilj vseh zavednih slovenskih politikov od nje razglasitve do danes.

Slovenskega vprašanja pa Avstrija ni rešila. Leta 1866 je slovensko ozemlje doživelo prvo amputacijo Slovenske Benečije, ki je bila prisojena Italiji. Naslednje leto pa so brate onstran Mure dodelili ogrski polovici monarhije. Kljub tej hudi rani Slovenci nismo obupali. Ob simpatijah za Hrvate in Srbe leta 1876 se je narodna zavest Slovencev krepla. Ko je Avstrija leta 1878 zasedla Bosno in Hercegovino, so šli na jug predvsem slovenski polki. Toda tudi v času največjih simpatij za Hrvate in Srbe je Božidar Rač v skladu z zahte-

vo iz leta 1848 naglašal, da moramo Slovenci najprej dobiti »Zedinjeno Slovenijo« in šele potem stopiti v »Južno Slavijo«.

SLOVENCI, DVIGNITE GLAVE...

Vsa slovenska zgodovina druge polovice prejšnjega stoletja in prvi dve desetletji tega stoletja je bila usmerjena v doseg narodne svobode. Slovenski politiki so ob vsaki priložnosti postavljali v ospredje zahtevo po ZEDINJENI SLOVENIJI.

Nastop novega stoletja je prinesel nove nade. Politične stranke so bile dokončno ustaljene, le da so se preimenovali. Katoliška stranka se je preimenovala v Slovensko ljudsko stranko. Narodna stranka pa se je preimenovala v Narodno napredno stranko. Poleg teh dveh je nastala še Jugoslovanska socialno-demokratska stranka. Umevno je, da so se vse gospodarske, kulturne in socialne institucije opredeljevale po strankarski pripadnosti. V ospredje so stopale nove moči: na katoliški strani Krek, Korošec, na napredni pa Masarykovi učenci Zerjav, Kramer, Ribnikar...

Ko je leta 1908 Avstrija sprožila misel o priključitvi Bosne in Hercegovine, je Slovenska ljudska stranka hotela, da bi se poleg obstoječih Avstrije in Ogrske vzpostavila še tretja država, ki bi združevala pod habsburškim žezlom vse južnoslovenske pokrajine do Drine in bi bila tako ustvarjena namesto dvojna — trojna monarhija.

Ta težnja je med Nemci, ali bolje med nemškutarji na slovenski zemlji vzbudila ostro nasprotovanje, ki je pogosto povzročilo tudi prelivanje krvi. Vsakokrat, ko je kri pordila tla, so se simpatije obračale na jugovzhod z željo po popolni združitvi.

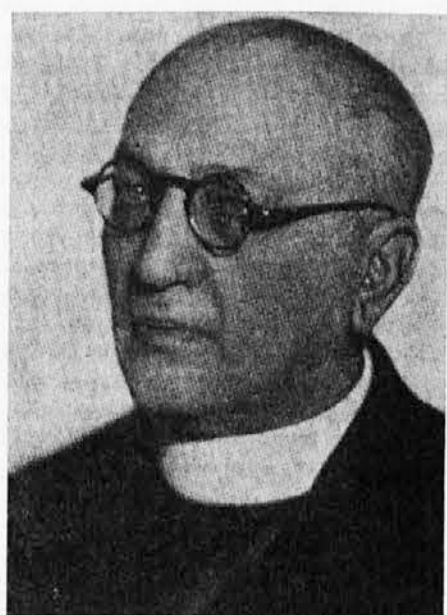
Balkanska vojna je krepila narodno zavest, in mnogim je ta zavest bila ukaz, da so odšli nasrkivaj prvostolno Srbom na pomoč. Izbruh prve svetovne vojne je globoko odjeknil v srcih vseh Južnih Slovanov, posebej še med Slovence. Zavedali so se: zdaj ali nikoli! Zamujene priložnosti se ne vračajo, se ne ponavljajo.

Toda preden je zasijalo sonce svobode, je moral naš narod prehoditi še trnovo pot. Ubito je bilo vsako ustavno življenje, ki ga je nadomestil strogi absolutizem. Slovenski sinovi so krvaveli na bojnih poljanah za tuje koristi, v zaledju pa je nemški žandar preganjal in politično obremenjeval na tisoče in tisoče zavednih in vplivnih narodnjakov. Slovence so na frontah postavljali v prve vrste, zlasti na soški fronti in tako izrabljali njih ljubezen do rodne grude. Število slovenskih izgub je bilo zelo visoko. V zaledju pa so obešali, streljali in konfirirali ljudi vseh stanov.

ZGODOVINSKA IZJAVA

Toda vojni dogodki so se za osrednje sile slabo razvijali: ruska revolucija, smrt cesarja Franca Jožefa, socialistična konfe-

(nadaljevanje na 2. strani)



Dr. Anton Korošec, predsednik Kluba Jugoslovanskih poslancev v avstrijskem parlamentu na Dunaju, ki je Majniško deklaracijo 30. maja 1917 prebral v avstrijskem državnem zboru

Lanski potres je globoko pretresel tudi furlansko Cerkev kot občestvo vernih kristjanov. Pretresel jo je v tem smislu, da so se furlanski kristjani nekako zbudili k zavesti, da hočejo in morajo tudi sami prispevati svoje k materialni, moralni, kulturni, socialni in verski prenovi furlanskega ljudstva, ki ga je lanski potres tako hudo zadel. Začutili so, da kot versko občestvo ne smejo stati ob strani in prepustiti samo drugim silam, da mislijo na obnovo njihove male domovine. Ugotovili so, da ta obnova ne sme biti samo delo države, političnih strank, sindikatov, deželnih in drugih oblasti, temveč morajo tudi oni sami aktivno poseči in povedati vsem, kaj hočejo in kako hočejo, da se obnovijo njihove vasi in mesteca.

ZBOROVANJE Z VERO V KRISTUSA IN V CLOVEKA

Na to so se temeljito pripravili. Ze več mesecev so se vršila zborovanja vernikov po vseh župnijah videmske nadškofije. Na teh skupščinah so razpravljali o prenovitvi od potresa prizadete dežele in izdelali svoje predloge in zahteve; istočasno so izvolili delegate za vseškofijsko srečanje, ki je bilo nato v Vidmu od petka 17. do nedelje 19. junija. Na to zborovanje je prišlo 1200 delegatov iz cele škofije, vršilo pa se je v

športnem stadionu v Vidmu. Poleg delegatov in nadškofa so se kongresa udeležili tudi najvidnejši predstavniki deželnih, pokrajinskih in občinskih oblasti. Predsedoval je nadškof Alfredo Battisti. Zborovanje se je začelo s pesmijo »Pridi, Sveti Duh, tolažnik«, nakar so opravili molitev v treh jezikih, italijanščini, furlanščini in slovenščini.

Ze ta molitev v treh jezikih je nakazala, po kakšnih poteh hoče hoditi skupščina. To je postalo še bolj jasno ob nadškofovem otvoritvenem govoru. Ta je poudaril, da so se zbrali predvsem z vero v vstalega Kristusa, a tudi z vero, ki nudi človeku razloge njegovega bivanja in ustvarjanja. »Čutim veličino in pomembnost tega trenutka«, je nadaljeval nadškof. »Če bo to srečanje ob odgovornosti in sodelovanju vseh postalo znamenje upanja, se bo lahko v vseh roditeljskih in vseh mladih razgovorih v Cerkvah. Predvsem v videmski Cerkvah sami, da bo kritično pregledala samo sebe in ji bo ta kritika pomagala, da postane nova, bolj svobodna, bolj molitvena, bolj verna, bolj preroška, bolj evangeljska, bolj služabnica Boga in ljudi, posebno najbolj potrebnih.«

Potem je zaključil: »Zborovanje bo prostor za poročila in za molitev v furlanskem, slovenskem in nemškem jeziku, ki

so lastni narodnim skupnostim v naši krajevni Cerkvah. S tem ne bomo žalili nikogar od navzočih, ki teh jezikov ne razumejo (dobili bodo prevode v italijanščini). Bodo pa s tem poudarjene vrednote jezika, narodnosti, izročil, navad in zgodovine, ki je z njimi Furlanija tako bogata.«

CERKEV, KI ZELI RAZUMETI

»Une glieise che a voe di capi«, s temi besedami se je začelo prvo popoldansko poročilo, ki ga je v celoti v furlanščini prebral Remo Cacitti iz Venzone. »Cerkev želi razumeti«, to je bil nato tudi vodilni motiv vseh nadaljnjih poročil, ki jih ni bilo malo. Vsi kongresniki so se strinjali v nekaterih bistvenih točkah:

1. pri obnovi porušene Furlanije je treba rešiti furlanske tradicije;
2. furlanščini je treba priznati veljavo jezika;
3. v Vidmu se mora ustanoviti popolna univerza;
4. zajeziti je treba izseljevanje in ustvariti nova delovna mesta z novimi industrijami;
5. pospeševati se mora kmetijstvo, ki ne sme biti le drugorazredna gospodarska dejavnost;
6. zagotoviti vsakomur svojo hišo;
7. izpeljati pravico do šolanja.

Pri referatih so se oglašili zastopniki iz Karnije, iz Kanalske doline, Beneške Slovenije, Režije, pa oni iz Folgarije, Spilimberga, Bui in drugi. Vsak je iznesel specifične probleme svoje zemlje.

V soboto 18. junija so se kongresniki razdelili v delovne skupine in podskupine, da so v manjšem številu in na različnih krajih predebatirali potrebe in zahteve furlanskega ljudstva po potresu. Glavne teme so bile: Materialna obnova Furlanije; Socialni problemi obnove; Kulturne vrednote in njih usoda; Dušnopastirsko delo po potresu. Vsaka skupina je obdelala zaupano ji vprašanje in svoje zaključke strnila v kratko resolucijo. Delegati niso štedili s kritiko nad tem, kar je bilo napak narejenega, kakor tudi niso molčali nad različnimi poskusi zlorabljanja stisk potresencev v času po potresu. Kritika je letela na stranke, na sindikate, na razne druge »oblastnike«, ki so hoteli kovati svoj politični ali finančni interes iz nesreče furlanskega ljudstva. Nič čudnega zato, če so tako politiki kot sindikalisti gledali na ta kongres videmske Cerkve z nevoljo, češ da se vtička v zadeve, ki niso njene. Zato jih je nadškof Battisti v nedeljo nekoliko potolažil, ko je rekel: »Zahvaljujemo se tistim bratom, ki so do sedaj bili najbolj zadovoljeni s prenovo. Priznavamo težave, ki so se v njih znašle ob tako strašno veliki tragediji. Določene kritike, tudi hude, so jih verjetno prizadele. Vendar jim v imenu evangelija pravimo: Oblast je služba in biti služabnik pomeni večkrat biti deležen kritik in očitkov. To ve prav dobro tudi škof, ki vam govori.«

Spominska svečanost na Kostanjevici pri Gorici

V nedeljo 26. junija so na Kostanjevici odkrili spominsko ploščo v pričevanje težkih časov druge svetovne vojne, ko je tam gori bilo interniranih nešteto primorskih deklet in žena. Leta 1942 so namreč fašisti zasegli del frančiškanskega samostana in ga preuredili v taborišče. Do 8. septembra 1943 so v žalostni procesiji nepretrgoma vozili gor naše ljudi, ki so jih bili polovili po Goriškem, Tolminkem in Vipavskem. Baje jih je bilo 80 samo iz Vrtočina.

Nedeljske svečanosti se je udeležil tudi mlad mož, ki je bil v tistem času zaprt na Kostanjevici skupaj s svojo materjo, star komaj dve leti. Spominsko ploščo je odkrila bivša interniranka, sedaj osemdesetletna. Iz vseh krajev Slovenije so prihitele na Kostanjevico, da bi bile prisotne na tej pomenljivi slovesnosti. Vedele pa so tudi, da se bodo ob tej priložnosti srečale s svojimi nekdanjimi sotrpinkami, ki jih od takrat morda niso več videle. Marsikateri ni bilo dano učkati ta dan, in vest o vsaki izmed njih je bila drugim kakor grenka kaplja v praznično razpoloženje.

Slovesnost je potekala lepo in pristrčno. V imenu oblasti in raznih organizacij sta spregovorili Marija Kenda in Nada Beltram. Govoroma je sledil kulturni program; obsegal je pevске točke Okteta prijatelj iz Brd, ki je zelo lepo in občuteno zapel nekaj narodnih in umetnih pesmi. Vmes so se vrstile recitacije, ki so jih podajali šolski otroci iz Nove Gorice. To je bilo še posebno ganljivo, saj so verze omenjenih recitacij napisale same interniranke v času svojega zapora.

Po končani slovesnosti so odprli široka vhodna vrata samostana, ki so bila pred 35 leti vrata taborišča. Tako so bivše interniranke lahko pogledale na dvorišče med zidovi samostana, za katerimi so takrat trpele in sanjale o svobodi.

Nato so se udeleženci proslave začeli razhajati; bivše interniranke so se odpravile v Park hotel, kjer so jim pripravili kosilo, drugi pa na svoje domove. V srcih vseh je bila ta dan ena sama želja: da bi se hudi časi, o katerih priča nova spominska plošča na Kostanjevici, ne ponovili nikoli več.

Izglasovan Štokov zakon

Deželni svet je v torek 28. junija soglasno sprejel zakonski osnutek, ki ga je predložil dr. Drago Štoka (SSK). Gre za vključitev osebja s popolnim znanjem slovenskega jezika v zemljiškoknjižne urade na območjih, kjer prebiva slovenska manjšina. Zakon sestoji iz enega samega člena, ki spreminja sedanji peti člen deželnega zakona o poslovanju zemljiškoknjižnih uradov.

A. Ceschie so spregovorili razni predstavniki furlanske in slovenske manjšine. Med slednjimi zlasti deželni svetovalec Slovenske skupnosti dr. Drago Štoka, ki je pristotnim podrobno orisal zakonski osnutek SSK. Od slovenskih predstavnikov sta za beneške Slovence nastopila še Viljem Cereno in P. Petricig.

Odmev na zakonski osnutek SSK

Predsednik poslanske zbornice Ingrao je poslal deželnemu vodstvu Slovenske skupnosti pismo, v katerem sporoča, da je zakonski osnutek, ki ga je predstavila SSK, že predložil pristojnim organom poslanske zbornice.

Kot smo že poročali, je zakonski osnutek vložil tako v poslanski zbornici kot v senatu po členu 50 republiške ustave, ki omogoča državljanom, da pošiljajo na parlament vloge in zakonske osnutke v obliki peticij. Zakonski osnutek je vložil tudi v deželnem svetu Furlanije-Juljske Benečije.

ZBOROVANJE UPANJA

Kot člani slovenske narodne skupnosti nas posebno veseli stališče, ki ga je furlanska Cerkev zavzela do narodne kulture in narodnih jezikov v videmski škofiji. V eni izmed resolucij pravijo: »Furlanska Cerkev zahteva, da se priznajo tri narodno-jezikovne skupnosti (furlanska, slovenska, nemška), katere je treba zaščititi, ovrednotiti in pospeševati v šoli in v javnem življenju. Furlanska kulturna svojstvenost se mora očutiti pri obnovi, tako da se ohranijo zgodovinske tradicije, zgodovinski spomeniki in temeljne značilnosti naseljenih krajev.«

Glade furlanskega jezika je nadškof Battisti slovesno obljubil, da bodo furlanski škofje še nadalje vztrajali pri Vatikanu, da dovoli sv. mašo v furlanskem jeziku.

To kratko poročilo o zborovanju furlanske Cerkve zaključimo z besedami msgr. Battistija, s katerimi je sklenil kongres: »Bilo je zborovanje furlanskih kristjanov. Rekel bi, da je bilo zborovanje upanja.«

Nekaj se vendar premika

V listu »Novi Matajur« (št. 11, 1-15. junija 1977), ki izhaja v Cedadu, je nedavno izšel uvodnik pod gornjim naslovom, ki ga je napisal župnik v Ukvah Marij Gariup. Ker se nam zdi članek zelo pomemben, saj odpira za Beneške Slovence nova obzorja, ki obetajo biti bolj svetla od preteklih, ga v celoti ponatiskujemo.

OB SREČANJU NASIH DUHOVNIKOV S KRŠČ. DEMOKRACIJO V SPETRU

Na povabilo pokrajinskega tajnika videmske KD Vinicia Turella je bilo v torek 10. maja 1977 v hotelu Belvedere v Spetru Slovenov srečanje, med katerim naj bi se proučili problemi slovenske etnične skupnosti v videmski pokrajini.

Sestanka so se poleg tajnika furlanske KD udeležili tudi deželni svetovalec Romano Specogna, pokrajinski svetovalec Giuseppe Chiabudini, župan iz Barda Sergio Sinicco, Marcello Bevilacqua, predsednik medobčinskega odbora KD za nadiške doline, Angelo Salvagno, bivši župan v Podbonescu in bivši predsednik Nadiške gorske skupnosti ter osem duhovnikov iz Benečije in Kanalske doline.

BESEDA PREDSTAVNIKA KD

Uvodno besedo je imel odv. Turella, ki je poudaril, kako njegova stranka čuti končno dolžnost, da prouči probleme slovenske manjšine v videmski pokrajini. Predvidno zadržanje, ki ga je KD v preteklosti imela do omenjenega vprašanja, je bilo sad zunanega pritiska. Po ratifikaciji Osimskega sporazuma se je pa položaj popolnoma spremenil in ni treba več braniti negotovih državnih meja. Krščanska demokracija, je nadaljeval odv. Turella, je bila vedno pobudnik pluralizma, ki dopušča obstoj etnične skupine. Priznal je tudi, da so beneško-slovenski duhovniki skozi desetletja in tudi pod fašizmom edini branili vrednote slovenske manjšine. Obenem se KD obvezuje, da bo zaščitila etnični in ekonomski položaj Slovencev v videmski pokrajini. Obenem se obvezuje, da bo v sodelovanju s prisotnimi duhovniki v najkrajšem času izoblikovala dokument, ki naj strogo spoštuje probleme, težnje in pričakovanja zainteresiranega prebivalstva. Oglasil se je nato pokrajinski svetovalec Chiabudini, ki je izjavil, da ni prišlo do sestanka zaradi neke zunanje stvarnosti, temveč zaradi neke notranje dozorelosti njegove stranke, ki se je končno zavedela važnosti obširne problematike slovenske manjšine. Deželni svetovalec Specogna pa je podčrtal, da je tudi v preteklosti prišlo

do podobnih sestankov, ki so se pa žal vedno zaključili z neuspehom.

IZJAVE BENEŠKIH DUHOVNIKOV

Sledile so nato izjave in predlogi prisotnih duhovnikov. Duhovnik prof. Marino Qualizza je najprej orisal zgodovinski položaj slovenske manjšine v videmski pokrajini, brez katerega sploh ni mogoče razumeti, še manj pa rešiti njenih problemov. Nato je dejal: »Obrčamo se na KD, ker smo prepričani, da bomo tudi v njej našli oporo za rešitev naših problemov. Če se v preteklosti večkrat nismo strinjali s KD, se to ni zgodilo zaradi nezaupanja v njena načela, ampak zaradi neizvajanja letih. Ne podcenjujemo tega, kar je stranka pozitivnega napravila v Benečiji in Kanalski dolini na ekonomskem polju, podčrtati pa moramo njeno brezbrižnost do kulturnih in jezikovnih problemov. KD je vedno rabila dvojno politiko: uradno, ki sloni na teoretičnih izjavah o pravicah manjšine — praktično pa na neizvajanje teh načel. KD je bila vedno brezbrizna do slovenske kulture in jezika. Nekateri krajevni predstavniki stranke so bili in so še pobudniki ustrahovalne propagande.«

Nato je prof. Qualizza zaključil: »Zato vabim predstavnike KD, naj bodo pogumni pri praktičnem uresničevanju vrednot in idealov, na katere se sklicujejo.«

In mi mislimo, da je to vabilo k doslednosti KD s strani slovenskih duhovnikov več kot opravičeno, predvsem če pomislimo, kako je nadškof msgr. Alfredo Battisti pogumno pokazal, kako morajo obljubam slediti dejanja.

Oglasili so se tudi drugi duhovniki, ki so se pritoževali nad pomanjkljivim poznanjem te problematike s strani včlanjenih v krajevnih sekcijah. Obsojili so tudi razdrilno in skrajno neodgovorno početje nekaterih članov: popolno brezbriznost do slovenskih etničnih problemov in pomanjkanje pobud s strani KD v Kanalski dolini.

MARIO GARIUP

Nabrežina

V soboto 25. junija je bil v priredbi PD »Igo Gruden« pevski koncert, ki je znova potrdil izurjenost pevcev pa tudi sposobnost in neutrudno dejavnost pevovodje Radoviča. Nastopili so moški, dekleški in mešani zbor s 19 pesmimi. Številnemu občinstvu so zlasti ugajale Igraj kolce, El Grillo, Večerni zvon, Bori, Pesem galeb. Zelimsi si več takih večerov! O sv. birmi pa bomo poročali prihodnjic.

SLOVENSKA SKUPNOST DEVIN-NABREŽINA

privedi v soboto 2. in v nedeljo 3. julija na igrišču Sokola v Nabrežini

»Naš praznik«

Sobota 2. julija

ob 19. uri na nogometnem igrišču ekshibicijski nastop LIPICANSKIH KONJ (prvič na Tržaškem); sledil bo sprevid z godbo na pihala na igrišču Sokola, kjer bo odprtje prireditve z govorom; od 21. ure dalje ples z ansambлом »Taims«

Nedelja 3. julija

ob 19. uri koncert ansambla Lojzeta Hledeta; ob 20. uri nastop moškega zbora »Plešivo-Krmin«; ob 21. uri govor slovenskega koroškega narodnega voditelja Filipa Warascha; sledil bo ples ob zvokih narodnozabavnega ansambla Lojzeta Hledeta iz Števerjana.



Ob 30-letnici prihoda šolskih sester v Boršt

V petek 24. junija popoldne je bila v dvorani pri sestrah skromna proslavitev jubileja, ki pa je za vso župnijo odločilnega pomena. Na pobudo staršev, ki imajo svoje otroke v vrtcu, se je vršila prireditev, kjer so nastopili poleg otrok osnovne šole s petjem zlasti otroci iz vrtca s štirimi ljubkimi rajalnimi prizori, od katerih je precej smeha vzbudila basen o lisici med kokošjo družino. Občinstvu je v imenu staršev spregovorila Anamarija Curmanova, ki je šolskim sestram za tridesetletnico njihovega delovanja v Borštu izročila šopek cvetja s čestitkami in s srčno zahvalo za mnogostransko plodovito delo.

Iz govora omenjene matere in še posebej iz nagovora, ki ga je imel ob tej proslavi župnik J. Jamnik, smo mogli s presenečenjem odkriti, kako mnogovrstno delo opravljajo šolske sestre, odkar so v razburkanih časih, v februarju 1947, prišle v Boršt.

Po posredovanju pokojnega prošta pri Sv. Justu msgr. Salvadorija in pokojnega župnika Malalana je lastnica hiše št. 77 Marija Mučič izročila svoj dom v last sestram sv. Frančiška, ki so bile prav v tistem času pregnane iz Tomaja. Začetno delo ob mnogih ovirah, a tudi ob nekaterih ne majhnih nasprotovanjih, je z veliko potrpežljivostjo in modrostjo vpeljevala sedaj že pokojna sestra Mamerta.

Pomemben je 7. avgust 1947, ko je bil v Bregu odprt prvi otroški vrtec v Borštu, katerega vodstvo je prevzela zelo sposobna in agilna s. Tarcizija Valenčič. Z izjemo enega leta, ko je bila nastavljen v Dolini leta 1958, vodi s. Tarcizija vrtec v Borštu že 30 let.

So pa še mnoge druge dejavnosti, ki so se ob opori šolskih sester zlasti v bližnji preteklosti vršile v korist župnije, posebno mladine. V dvorani sester so se vrstila mnoga leta dramske predstave, Miklavževe prireditve, zbiranje mladine, dokler ni bilo Krekovega doma, organizirani so bili gospodinjstvo-krojnik tečaj, pevske vaje cerkvenega zbora itd.

V svojem nagovoru se je župnik sestram zlasti zahvalil za lepi zgled in za molitve v korist farne družine, za krašenje oltarjev, cerkve, za pomoč pri ljudskem petju, pri skrbi za bolnike, ki prihajajo zaradi injekcij v ambulanto k sestram. V tem šolskem letu je ena sester poučevala v osnovni šoli tudi verouk.

Ko izrekamo dobrim sestram iskrene čestitke za njihov jubilej, se jih bomo v nedeljo 10. julija pri farni maši spomnili tudi s slovesno zahvalo pri Bogu. Naj bi njih delo spremljal božji blagoslov tudi na poti proti zlatemu jubileju!

V soboto 25. junija zvečer je prišel sestram v priznanje zapet nekaj pesmi tudi mešani zbor »Slovenec«, ki ga vodi organist D. Petaros.

Razprava o dežel. urbanističnem načrtu v Nabrežini

Sekcija Slovenske skupnosti za občino Devin-Nabrežina je na zadnji seji potrdila prireditev svojega praznika za 2. in 3. julija 1977.

Obenem je obravnavala deželni urbanistični načrt (PUR) in ugotovila, da ta dokument, ki bi moral tvoriti podlago za bodočo urbanistično usmeritev in gospo-

spet bo poslan v taborišče.

Tako je v Južnem Vietnamu izginil ves razumniški sloj. Človek se sprašuje, v korist koga se je to zgodilo, ko manjka v Vietnamu zdravnikov, učiteljev, tehnikov na vsak korak. Odgovor je preprost: tako je hotela partija. Za njo ni važno, da ima narod razumniški sloj; zanjo je važno le, da se ji vsakdo podredi. Če upogne svoj tilnik, bo živel, če se ne ukloni, bo izločen. Naj pogine večina! Glavno je, da ostanjejo partiji zvesti!

Nihče ne ve, koliko je teh taborišč za prevzgojo. Nahajajo se daleč od obljude-nih krajev. Nastala so na mestih, kjer so bila prej letalska oporišča, vojaške baze ali taborišča za begunce. Vsako taborišče ima tri do pet tisoč oseb. Poleg političnemu pranju možganov, združenega s samokritiko, so jetniki podvrženi težkemu delu kot je čiščenje minskih polj, popraviljanje cest, železnic in namakalnih naprav ter trebljenju gozdov. Delati morajo do 14 ur na dan, čemur se pridružijo še tri ure politične šole.

Taborišča so dvojne vrste: za tiste iz mest in za tiste iz dežele. Prva so označena

darski razvoj celotnega deželnega področja, sploh ne upošteva prisotnosti, koristi in pravic slovenskega prebivalstva. Zato je sklenila, da njeni predstavniki predlagajo na pristojnih mestih naslednje zahteve:

1. da se preneha s politiko, ki so jo začeli fašisti in se na žalost še vedno nadaljuje pod raznimi naturalističnimi in drugimi gesli, grobe diskriminacije do ozemlja, kjer prebivajo Slovenci. Ta področja so obravnavana povsem obrobno in kot nepomembna;

2. da se odpravijo vedno bolj stroge omejitve, ki praktično onemogočajo naravni gospodarski razvoj teh krajev. Domačini so zato prisiljeni iskati delo drugje, kar ima za hudo posledico, da se naše vasi

CIRILMETODOVA NEDELJA NA VEJNI v nedeljo 10. julija

Spored ekumenske slovesnosti:

- ob 17.30: koncelebracija dveh novomašnikov in zlato-mašnika iz Slovenije (v zgornji cerkvi);
- ob 18.30: počastitev spomina sv. bratov Cirila in Metoda (ob njunem oltarju v kripti).

Sodeluje komorni zbor »A. Foerster« iz Ljubljane (prof. Trošt).

Odgovor k pojasnilu

K pojasnilu, ki ste ga objavili v prejšnji številki Katoliškega glasa v kurzivu, prosim, da objavite tale kratek odgovor:

Ustanovni občni zbor Društva slovenskih izobražencev je bil 18. decembra 1962, potem ko je društvo neformalno delovalo že več let. Na občnem zboru, ki mu je predsedoval prof. Vinko Beličič, je bilo prisotnih 32 članov, v odbor pa so bili izvoljeni prof. Jože Peterlin, prof. Karel Bajc, prof. Laura Abrami in dr. Teodor Lovrečič. Vsi ti skupaj z ostalimi udeleženci so bili ustanovni člani, torej ustanovitelji DSI.

Kolikšna je bila zasluga tega ali onega za nastanek društva, je prav gotovo važno. Res pa je tudi, da en sam človek ne more ustanoviti društva, če nima za seboj ljudi. Lahko pa je poedinec pobudnik, motor, ki poganja, ker ima več organizatorskega talenta kot drugi. Da je ta redki in dragoceni dar imel rajni prof. Peterlin, nam ni treba

vedno bolj praznijo;

3. da se odpravijo urbanistične cone, kjer naj bi bilo dovoljeno samo pastirstvo in da se omejijo gozdna področja, s katerimi bi hoteli preplaviti občino. Ta slednja naj zadoščajo resničnim potrebam, a obenem naj se omogoči razvito in moderno kmetijstvo;

4. do se prepreči osredotočenje turistične dejavnosti samo v sešljanskem zalivu in da se proglasi za turistično pomembno celotno področje občine;

5) da se onemogočijo velike gradbene spekulacije na obali, kar ima med drugim za posledico negativen pojav raznarodovanja ter da se dovoli le takšna gradbena dejavnost, ki bi zagotovila naravni gospodarski razvoj in zadostila bivanjskim potrebam domačega prebivalstva.

Promocija

Na tržaški univerzi je v ponedeljek 27. junija diplomirala na filozofski fakulteti Majda Artač z Opčin. Doktorat iz klasične filologije je dosegla z odliko in pohvalo. Naše čestitke!

ba dokazovati. A tudi dr. Stanko Janežič se je za povezovalje slovenskih izobražencev v Trstu nič koliko žrtvoval že pred formalnim nastankom društva, kateremu je bil potem duhovni asistent. Prof. Peterlin je bil podpredsednik društva do občnega zbora 9. januarja 1965, ko je po ostavki prof. Abramijeve prevzel predsedstvo in na tem mestu je ostal do svoje smrti v marcu 1976. Tisti, ki smo v zadnjih letih z njim sodelovali, vemo, kolikokrat je prošil, naj ga te funkcije razbremenimo. V znak hvalečnosti za to, kar je naredil za DSI, za Slovensko prosveto, za Mladiko in drugo, smo mu odkrili spomenik in poimenovali po njem dvorano na našem sedežu.

Toliko v odgovor vaši bralki in v pojasnilo drugim bralcem. Vsekakor bi bilo bolje, ko bi preverili resnico, preden jo s tiskano besedo in s tako gotovostjo razglašate.

Sergij Pahor



Pogled na del Vodopivčeve razstave v župnijskem domu v Doberdoba

le s številko in se ne ve, kje so. Po eno pismo ali en paket se more poslati le vsaka dva meseca. Nasprotno je vsaka druga vrsta znana, blizu vasi, iz katerih prihajajo jetniki ali jih družinski člani lahko obiščejo vsaka dva meseca za četr ure.

Pisma, ki se jih lahko pošilja v taborišča za prevzgojo, imajo že določeno vsebino. V časopisih je najti obrazec za pisanje, ki pravi: »Veseli smo, da ti da naša oblast možnost očistiti se tvojih pogreškov. Upamo, da boš postal dober revolucionar in boš doumel, kako nizkotno si izdal ljudstvo in domovino. Mi s svoje strani napredujemo na revolucionarni poti; sram nas je našega sodelovanja z imperializmom in kapitalizmom in upamo, da bomo v bodoče lahko koristni pri revolucionarni prenovi naše dežele.«

Taborišča za prevzgojo so dejansko domstrne ječe in kraji, kjer se po stopnjah likvidira jetnike. Sestra nekega takega jetnika je pripovedovala p. Gélinasu, da ji je brat, ki ga je mogla obiskati v nekem bivšem taborišču za padalce, zaupal, da vsak večer ustredijo 4-5 bivših vojakov.

Tako se taborišče, ki šteje tri tisoč oseb, počasi prazni. V začetku leta 1976 omenjena sestra ni dobila več dovoljenja za obisk taborišča. Rečeno ji je bilo, da so ga preložili na drug kraj. Doumela je, da je bil tudi njen brat likvidiran.

Blizu Saigona je bilo taborišče za generale iz Thieuove armade. Spočetka so to taborišče lahko obiskovali časnikarji in tuji gostje. P. Gélinas je poznal ženo nekega generala, po rodu Francozinja, ki ga je mogla pogosto obiskati. Pripovedovala je, da so z njimi dobro postopali. Jetniki so delali malo, hodili na politične ure, hrana je bila obilna, poskrbljeno je bilo za zdravlila. Toda zadnji mesec bivanja p. Gélinaasa v Saigону mu je ta žena povedala, da je bilo taborišče razpuščeno, ker je prihajalo med generali do »samomorov«. Zato da so jih poslali na drug kraj, kjer se jih ne sme obiskovati niti jim pisati. To se pravi, niso več med živimi.

(Drugič naprej)

Širite „Katoliški glas“

Vietnam in Kambodža v mraku nove diktature

(4)

Približno en mesec po koncu vojne je izšel vladni odlok, ki je naznanil, da bo deset dni trajal tečaj za prevzgojo. Zadeval je vsakega, ki je služil za časa Thieuovega režima (častniki in podčastniki, civilni uslužbenci, člani padalskih enot, letalci, mornarji, zdravniki, inženirji, profesorji, učitelji, časnikarji, pisatelji, umetniki, tehniki...)

Dekret je veljal za moške od 18. do 60. leta. Sprva ni povzročil preplaha, saj je šlo le za deset dni. Skoro vsi so odšli mirni. Toda eno leto po tem odhodu, pripoveduje p. Gélinas, se ni vrnil skoro nihče! Samo v Saigону je na ta način izginilo 300.000 oseb, pretežno iz razumniških vrst, v vsem Južnem Vietnamu pa jih bo od 700.000 do enega milijona, ki so končali v omenjenih taboriščih.



goriške novice

Seja pokrajinskega sveta Slovenske skupnosti

V sredo 22. junija je bila v Gorici seja pokrajinskega sveta Slovenske skupnosti. Prisotni so bili člani sveta SSK iz vseh delov naše pokrajine. Predsednik sveta Gradimir Gradnik je v uvodnih besedah nanašal glavne probleme tega sestanka, ki je imel predvsem namen poglobiti nekatera vprašanja političnega življenja v naši pokrajini. Politični tajnik Marjan Terpin je nato podal obširno poročilo o delovanju SSK v zadnjem obdobju in zlasti orisal razne pobude pokrajinskega tajništva. Tako je obravnaval problem krize goriške pokrajinske uprave in predčasnih volitev, ter raznih srečanj med predstavniki SSK in političnimi strankami. V prvi vrsti je prikazal rezultate srečanja med SSK in Krščansko demokracijo, na katerem so obravnavali nekaj najbolj aktualnih problemov v goriški pokrajini. Poročal je nato o obisku SSK pri SZDL v Novi Gorici, nakar je prešel na temo pokrajinskih volitev. Zlasti ob tem argumentu se je v svetu vnela živahna debata, ki je pokazala na aktualnost teme in na potrebo po takojšnjem mobiliziranju vseh demokratičnih slovenskih sil za ponovno vrnitev SSK v goriški pokrajinski svet.

Pokrajinski svet je nato obravnaval vrsto problemov, ki pobliže zadevajo slovensko narodnostno skupnost. Med temi so predložitev osnutka zaščitnega zakona s strani deželne SSK, problem urbanistike, razne zadeve slovenskih občin in organizacijske zadeve.

Biserna maša msgr. Velejca

V nedeljo 26. julija, na dan svojega mašniškega posvečenja, je v goriški stolnici obhajal biserno mašo msgr. Giuseppe Velejci, dolgoletni vikar, kanonik in župnik v stolnici. Med mašo je pel stolniški mladinski zbor.

Msgr. Velejci bo svoj mašniški jubilej obhajal med slovenskimi verniki v nedeljo 10. julija ob 7. uri.

Preran grob v Števerjanu



Pokojna Slavica Bučinel por. Komjanc

Težko se bodo vživeli pri Komjancvih na Valerišcu v bridko izgubo, ki jih je pretekli teden zadela. Nesrečen padeč pri obiranju češenj, odhod v bolnišnico v Gorico, tam nenadna smrt, tako se je pri 53 letih zaključilo življenje žene in matere Elizabete-Slavice Bučinel por. Komjanc. Rodila se je v Višnjeviku v Brdih, nato se je njena družina preselila na Jazbine, z Jazbin pa se je prestavila na bližnje Valerišče, ko si je z možem Zvezdanom ustvarila lastno družino. Tri hčere so že pri kruhu, sinček pa ima komaj deset let.

Nepričakovani njen odhod je globoko pretresel vse, ki so to skrbno, dobro in marljivo ženo poznali. To je potrdil tudi pogreb, ki je bil v četrtek 23. junija na števerjansko pokopališče. Možu, otrokom in ostalim družinskim članom izrekamo občuteno sožalje.

Solski uspehi na srednji šoli

»Ivan Trinko« v Gorici

Izpit čez tretji razred so izdelali naslednji dijaki in dijakinje:

Sekcija A: Bensa Robert, Cadez Italo, Cevček Simon, Devetak Lovrenc, Devetta Walter, Fait Lucijan, Gomisek Igor, Hlede Jurij, Jug Robert, Kobal Pavel, Komjanc Gabrijel, Malic Julijan, Marega Alojz, Marega Jurij, Marvin Flavij, Pahor Ivan, Paoletti Damijan, Sanzin Samo, Skolaris Marjan, Waltritsch Aleksander.

Sekcija B: Costantini Robert, Devetak Igor, Dornik Ugo, Frandolic Hadrijan, Gergolet Aleksander, Jarc Valter, Juren Igor, Laurencic Darij, Marson Moreno, Mrakic Alojz, Novosel Evgen, Orzan Mihael, Podversic Hadrijan, Pola Karel, Princic Robert, Rener Jakob, Sosol Marijan, Terpin Damjan, Terpin Gabrijel, Vogric Ivan, Vogric Savo, Winkler Matija.

Sekcija C: Bensa Sidonija, Cernic Ma-

rina, Cijak Eleonora, Di Gleria Doris, Frandolic Patricija, Grusovin Nadja, Komjanc Nadja, Košič Aleksandra, Lukman Vera, Morandin Vivijana, Paulin Mirjam, Persoglia Lidija, Pettarin Fiorenza, Pinzan Ivana, Primožig Lilijana, Princic Sandra, Rupil Ana, Sobani Katarina, Stekar Sonja, Visini Klara, Zago Klara.

Sekcija D: Bauzon Katarina, Bresciani Danijela, Devetak Anastazija, Devetti Adriana, Gergolet Vera, Juren Nataša, Klanjscek Aleksandra, Kovic Mirjam, Laurencic Katarina, Lavrenčič Norma, Muzic Katarina, Pelicon Magdalena, Pelicon Sonja, Tabai Katarina, Tomsic Emanuela, Zotti Silvijana, Berlot Valter, Buzzinelli Renzo, Cantelli Herman, Devetak Diego, Hlede Pavel, Vicchi Ivan.

Kot je razvidno, so letos izdelali vsi dijaki in dijakinje. Izpraševalni komisiji je predsedoval prof. Jožko Bednarik, člani so pa bili profesorji razreda.

Solski uspehi na trgovski šoli

Tudi na trgovski šoli so zaključili izpite čez 3. razred. Izdelali so: Bensa Dolores, Berlot Loredana, Cotič Ivo, Devetti Cirila, Koren Marta, Rožič Livij, Visintin Sonja. En dijak je bil zavržen.

Poletni tabor volčičev in veveric v Gradežu

Kamping Belvedere-Pineta pri Gradežu je bil poln veselja od 20. do 25. junija, ko so v njem taborili volčiči in veverice iz Gorice in iz Doberdoba. V tem času je ob morju še malo turistov, zato je bilo za naše najmlajše v kampu veliko prostora. Šotore so si uredili med borovci na vzpetini, tako da ni bilo daleč do bazena, do nogometnega igrišča in do »market«. Morja skoraj niso videli, ker je na žalost onesnaženo, zato pa je bilo veliko veselja v bazenu.

Taborilo je več kot trideset dečkov in deklic, z njimi pa je bil duhovni asistent in štirje mladi voditelji; v kuhinji so pomagale nekatere požrtvovalne mame. Čeprav je bil to prvi tabor, ki ga je naša organizacija priredila ob morju, je po mnenju vseh zelo uspel. Ostali volčiči in veverice bodo taborili v hribih ob koncu poletja.

Sovodnje

Preteklo nedeljo je v naši župnijski cerkvi prejelo sv. birmo 16 sovođenjskih srednješolcev, katere je na prejem tega zakramenta že dalj časa skrbno pripravljala domači župnik Marjan Komjanc.

Ob 9.30 sta nadškofa msgr. Petra Cocolina pred cerkvijo pozdravili dve dekletibirmanki, oblečeni v sovođenjsko narodno nošo. G. nadškof se je zahvalil in stopil v cerkev, kjer ga je sprejela farna skupnost ob mogočnem petju priložnostne pesmi. Sledila je mašna daritev z nadškofovim nagovorom v slovensčini in podelitvijo zakramenta sv. birme.

Naj tudi omenimo, da so birmanci lepo in tekoče izrekli prošnje Sv. Duhu za njegove darove, sami čitali berila in tako ne samo pasivno ampak dejansko sodelovali pri prejemu milosti, ki jih birma podeljuje. Bil je to tudi dokaz, da so se zavedali svojega dejanja, kar naj jim pomaga, da bodo pogumni pričevalci Kristusa v farnem občestvu.

Seja sovođenjske sekcije SSK

Na redni seji 25. junija, ki se vrši vsako zadnjo soboto v mesecu, so člani sekcije SSK proučili dosedanje in bodoče delovanje ter razpravljali o odnosih občinske uprave s predstavniki opozicije pri reševanju problemov v posameznih vaseh v občini.

V ta namen je padel predlog, naj bi sekcija izdelala majhno brošuro, v kateri naj bi bili navedeni ugodno ali neugodno rešeni posegi ter intervencije izvoljenih svetovalec SSK v občinskem svetu.

Člani sekcije so nadalje razpravljali in proučili bližnji obisk sovođenjskega občinskega sveta v Skofji Loki, na katerem naj bi bili storjeni nadaljnji koraki za pobratenje sovođenjske občine s tamkašnjo občinsko skupnostjo.

Iz te razprave so člani sekcije prišli do sledečega zaključka: Ker gre za pobratenje slovenske občine v zamejstvu z občino matične domovine, s katero je SSK navezala stike tako na deželni kot na pokrajinski ravni, bi bilo prav, da bi se na tem obisku njihovi zastopniki v občinskem svetu v tem duhu tudi predstavili.

Nadalje so navzoči razpravljali o bližnjem občnem zboru sekcije.

Šport

Zenska odbojka. Pretekli teden je Olympia organizirala prvi ženski odbojkarški turnir. Sodelovale so štiri ekipe: Azzurra, Dom in Olympia iz Gorice ter Hrast iz Doberdoba. Zmagala je Azzurra, ki je porazila Hrast z 2:0, Olympia z 2:0 in Dom z 2:0; drugo mesto je zasedel Hrast, ki je premagal Olympijo z 2:1 in Dom z 2:0; tretja se je uvrstila Olympia (zmagala je proti Domu z 2:0) in četrti je bil Dom. Vsa štiri moštva so dobila pokale, ki so jih darovali trgovina čevljev B. Košič, urarna Vizintin, So. Be. Ma. import-export in Čerimpex.

Rokomet. Olympia je ustanovila rokometno sekcijo; igralci so se vadili kake 4 mesece. Prejšnji teden so preživeli »ognjeni krsti«; organizirali so turnir, ki sta se ga udeležili dve moštvi iz Nove Gorice: srednja šola »Rob« A in B. Naravno je, da so zmagali gostje iz Nove Gorice; toda »olympijci« so se kar dobro držali, saj so izgubili eno tekmo z 9:12, drugo pa s 13:14.



Jožko Kragelj, govornik na odprtju Vodopivčeve proslave v Doberdoku v razgovoru s prof. Marijo Čečutovo, ki je na isti proslavi povezovala posamezne točke

DAROVI

Za sklad Katoliškega glasa: Marija Milič, Nabrežina, v spomin Ivana Milič 10.000; Magda Hreščak, Trst, 12.000; Olga Fajt, Sovodnje, 2.000 lir.

Za Alojzijevišče: R. P., Stmaver, 50.000 lir.

Za cerkev v Zgoniku: N. M. v spomin pok. Amalije Skrlj 10.000 lir.

V spomin pok. Antona Mamolo: za Marijin dom v Rojanu: Ana Rustja 2.500; Marija Golob 5.000; Rina in Marcella Tinti 5.000; Iva Ščuka 10.000 lir. — Za novo Alojzijevišče v Gorici: R. in I. 5.000 lir. — Za Skupnost Družina Opčine: Ana Trobec 3.000; Justina Volpi 3.000; Pina Picchi 5.000 lir. — Za cerkev v Rojanu: Marija Golob 5.000; Elvi in Guido Rebez 5.000; Ana Rebec 5.000; Nora in Armando Fogar 10.000 lir. — Za potresence v Slovenski Benečiji: Stefanija Ferluga 5.000 lir. — Za Vincencijevo konferenco v Rojanu: družina Makovec-Primosi 5.000; Marija Ferluga 5.000 lir. — Za glasilo Slovenske skupnosti: Tanja in Uči 50.000 lir.

Za Marijin dom v ul. Risorta, 3 v Trstu: Cegljar N. 30.000; Krevatin Marjeta 10.000; N. N. v spomin pok. Alice 50.000; Marija Stefančič 5.000; Valerija Buda v spomin na pok. Ano Kukanja 5.000; Fani Baldassi 10.000; Ivanka Benedetti 2.000 lir.

Za cerkveni zbor na Opčinah: Terezija Škerlavaj 5.000; Pavel Malalan 10.000 lir.

Za cerkveni pevski zbor na Banah: N. N. 10.000 lir.

Za cerkev na Ferlugah: N. N. 50.000; Andrej in Viktorija Maver v spomin Petra Mantovan 10.000 lir.

Za potrebno družino Carsia: Slava Brandolin v spomin brata Viljema 50.000 lir.

Za pomoči potrebnega dojenčka: N. N. 100.000 lir.

Za žrtve potresa (po g. Gorkiču): N. N., Opčine, 10.000 lir.

Za nakup klavirja zboru »M. Kogoj«: Naga Zaghet ob prvem koncertu zboru »M. Kogoj« 5.000; od izleta 5.000; Cok Ana 2.000; družina Krapež 10.000; Stok 5.000; Nanut 5.000; Ana Barovina 5.000; Valerija Hrvatini 10.000; Sacolich Severina 10.000; Imelda Decleva 10.000; družina Zerjal 5.000; Mara Zerjal 3.000; Bak-Facchini Marija 5.000; Marija Rosanna Prezzi 5.000; N. N. iz Rojana 5.000; družina Jože Seražin v spomin pok. mame 10.000 lir.

Za misijone: Brankovič iz Standreža 2.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!



Združeni pevski zbori pod vodstvom Zdravka Klanjščka pojejo ob zaključku prvega dela Vodopivčeve proslave v Doberdoku

Počitniške kolonije

Kot smo že zadnjič objavili, se bodo počitniška letovanja za otroke slovenskih šol na Gorškem vršila tudi letos, in sicer julija meseca za dečke, meseca avgusta pa za deklice.

Dečki bodo odpotovali v hribe 5. julija popoldne ob 16. uri izpred železniške postaje v Gorici; letovali bodo v kraju Comeglians.

K morju pa se bodo podali dečki 5. julija popoldne ob 17. uri (zbirališče za dečke iz Gorice bo pred železniško postajo v Gorici).

Deklice bodo odšle letovat tako v hribe kot k morju 1. ali 2. avgusta (točneje bomo še sporočili).

OBVESTILA

Navodila romarjem v Francijo. Odpotujemo v ponedeljek 4. julija ob 6. uri zjutraj. Kjer ste se vpisali, dobite romarsko knjižico z navodili. Vzemite s sabo veljavne dokumente, romarsko knjižico. Kdor ima brošuro »Naša daritev«, dežni plašč in volneno jopico. Denarja po 20.000 lir in več ne menjajo v tujini. Na prtljagi naj bo vaš točen naslov. Vsem želi srečno pot romarski odbor.

Ob desetletnici imenovanja msgr. Cocolina za gorškega nadškofa bo za praznik patronov goriške nadškofije sv. Mohorja in Fortunata v nedeljo 10. julija ob 19. uri v oglejski baziliki sv. maša, ki jo bo opravil msgr. Cocolin v koncelebraciji s škofijskimi duhovniki. Vabljeni zlasti župnijske skupnosti, mladinske skupine in verska združenja pa seveda tudi ostali verniki. Cerkevne nabirke tistega dne pri božji službi bodo za g. nadškofa in mu bodo izročene ob darovanju pri maši v oglejski baziliki.

Ansambel Lojzeta Hledeta iz Števerjana bo v soboto 2. julija nastopil v Bardu v Beneški Sloveniji na Prazniku prijateljstva.

Maša za cerkveno edinstvo bo v Trstu, ul. Risorta 3 v ponedeljek 4. julija ob 18.30. Sledil bo razgovor o Ciril-Methodovi nedelji in o letošnjem ekumenskem romanju.

Za cerkev na Opčinah: Justa Guštin 30.000; Ostrouška-Pola Ana v spomin očeta Josipa 20.000; razni 16.000 lir.

ZAHVALA

Globoko ganjeni nad dokazi sočutja ob nenadni smrti naše nepozabne žene in mame

Slavice Komjanc roj. Bučinel

se iskreno zahvaljujemo vsem, zlasti še domačemu župniku Antonu Prinčiču, g. Marjanu Komjancu, pevskemu zboru, darovalcem cvetja, sorodnikom in znancem, ki so nam namesto cvetja nudili velikodušno gmotno pomoč ter vsem, ki so drago pokojnico spremili na njeni zadnji poti.

Zalujoči mož Zvezdan, hčerke Sonja z možem, Rozana z družino, Pia in sinček Roman

Števerjan, 27. junija 1977

ZAHVALA

Zahvaljujemo se vsem, ki so z nami sočustvovali ob težki izgubi nepozabnega brata

Viljema Fučka

Posebna zahvala g. Lojzetu Zupančiču za lepe žalne obrede pri pogrebu, darovalcem cvetja, članicam cerkvenega pevskega zbora v ul. Carsia, ki so bile zlasti sestri Slavici v veliko pomoč ob težkih urah, in vsem, ki so dragega pokojnika v tako velikem številu spremili na njegovi zadnji poti.

Zalujoči bratje in sestre

Trst - Trstenik - Stomaž - Ajdovščina, 27. junija 1977